

F a b r i k e n

Dess grannhus tända fönster har

och kvällen lång, och kvällen lång

med gnissel bultars tankar far

Till porten leder mänskors' gång

Den porten låst och reglad är

Och mot dess mur, och mot dess mur

En man tyst står, han svartdräkt bär

han stilla räknar var figur

Här från min höjd jag allting hör

Han ropar med metallisk ton

På folket som står nedanför

Att kröka rygg som slitna hjon

Så släpps de in och vandrar bort

De axlar säckar i tungt slit

I tända fönster skrattas rått

Att dessa arma lurats dit

В соседнем доме окна желты.
По вечерам — по вечерам
Скрипят задумчивые болты,
Подходят люди к воротам.

И глухо заперты ворота,
А на стене — а на стене
Недвижный кто-то, черный кто-то
Людей считает в тишине.

Я слышу всё с моей вершины:
Он медным голосом зовет
Согнуть измученные спины
Внизу собравшийся народ.

Они войдут и разбредутся,
Навалят на спины кули.
И в желтых окнах засмеются,
Что этих нищих провели.

Aleksandr Blok

föddes 1880 i Sankt Petersburg i en adlig familj. Som tjuugoåring fick han sina första dikter publicerade, och kom att bli en av de främsta företrädarna för de så kallade symbolisterna. Bloks mest kända dikt är *De tolv* om en grupp bolsjeviker som färdas genom en snöstorm i Sankt Petersburg. Han var en anhängare till den ryska revolutionen när den skedde, och arbetade som stenograf åt de nya myndigheterna, men kom snart att bli desillusionerad. Han dog 40 år gammal i augusti 1921 av inflammation i hjärtklaffarna. Då hade han inte skrivit poesi på tre år, och var mentalt utmattad.

Dikten *Fabriken* från 1903 skrev Blok när han studerade vid Sankt Petersburgs universitet, Den publicerades första gången 1904, men förbjöds samma år av tsarens censur.

Översättning: Jakob Sandberg